

Drogfogyasztás, mint deviancia

2004.

TARTALOMJEGYZÉK

I. bevezetés	5
II. történeti áttekintés	7
III. a deviancia meghatározása	8
IV. a „drog” jelentése, és fogyasztásának deviancia jellege	9
V. a drogok osztályozása	10
• <u>Hatásaik</u>	10
• <u>Készítésük</u>	11
• <u>Fogyasztási módok</u>	12
VI. a kábítószer fogyasztás kialakulásának okai	12
• <u>Társadalmi tényezők</u>	12
• <u>Pszichológiai tényezők</u>	14
• <u>Biológiai tényezők</u>	14
VII. a drogfüggőség	14
• <u>Kialakulása</u>	15
• <u>Fokozatai</u>	15
• <u>Tünetei, felismerése</u>	16
VIII. a droghatás	16
• <u>Hatása az emberi szervezetre</u>	16
• <u>A függőség következményei</u>	17
IX. utókezelés	18
X. a drogfogyasztás jogi vonatkozásai	20
XI. a prevenció feladatai	22
• <u>A családban</u>	22
• <u>Az iskolában</u>	23
• <u>A társadalomban</u>	23
XII. Szakmódszertani rész	25
• <u>Alsó tagozatban</u>	25
• <u>Délelőtti foglalkozások keretében</u>	25
• <u>Délutános, napközis időszakban</u>	31
• <u>Felső tagozatban</u>	32
• <u>Iskola szinten</u>	34
XIII. összefoglaló	35
XIV. mellékletek	37
XV. irdalomjegyzék	46

„Nem is tudom igazán megfogalmazni ma sem, hogy miért is kezdtem el ezt az egészet.

Talán az lehetett, hogy más akartam lenni, mint a többi ember és úgy gondoltam, ezzel valóban más lehetek, mint ők.

Most már leginkább ugyanolyan szeretnék lenni.

(egy névtelen fiatal vallomása)

I. bevezetés

„Imbolygó léptek, ködös tekintet, elhanyagolt ruházat, zavaros, érthetetlen beszéd. Kati képtelen mozdulatait rendezni. Össze-vissza hadonászik. Mesél, hogy ő milyen szerencsétlen. Sorolja megpróbáltatásait, sikertelen iskolaéveit, első szerelmét, amiről kiderült, hogy csak testi vágy volt, vagy talán még az sem, csak kíváncsiság. Rosszul is végződött, abortusz lett belőle, aztán újabb próbálkozás, mert szeretetre vágyott. Ezt otthon nem kapta meg, mert apu, anyu mindig rohant, vagy veszekedett. Másodállás, kinevezés, kiküldetés. Azután apu elköltözött. Most az anyjánál lakik, aki örökké sír, mert otthagyták egy fiatalabb nőért...

Kati ezt nem bírta idegekkel, barátokat keresett, és rátalált a bandára, ahol most jól érzi magát. Mit sem tud a külvilágról, nem is érdekli. Előbb a ragasztó, később már gyógyszer. Megtanulta hamisítani a vényeket, egyre gyakrabban van rá szüksége. Sajnos – mondja – nincs pénze igazi kábítószerre, pedig az lenne az igazi! Úgy csinálni, mint a „nagyok”: Egy - két adagot benyomni, és már nem fáj semmi... sem a magány, sem a sikertelen szerelmek... Neki már gyereke nem lehet, – mondták az orvosok a harmadik abortusz után – de nem is akar. Minek is szülne erre a világra, amikor az ember ennyire szerencsétlen!

Kati 22 évesen már leszámolt mindennel. Csak egy dolog érdekli igazán, hogy miként jut a mindennapi adaghoz. Ezért mindenre képes... még arra is, hogy kábítószer áruljon, ha ennek ez az ára...

Ez volt az ára. Kati mindennapi adagjához aztán hozzájutott, hiszen megdolgozott érte, egyre több adagot tudott eladni. Amíg szüksége volt rá.

Azóta eltelt néhány év, s Ő ma már nem él. Több mint két éve többet vett be a kelletténél. Azt mondják szándékosan, mert így már nem fáj semmi. Sem a magány, sem a sikertelen szerelmek...”[1]

A témával kapcsolatos anyagok között böngészve akadtam rá a fenti írásra. A történet megindított, és különböző gondolatok kavargtak a fejemben. Így kellett ennek történnie? Senki nem tudott volna segíteni? Senki nem tett semmit a környezetéből, de vajon miért? Valóban tehetetlenek vagyunk, ha egy fiatal idáig jut? Nem hiszem.

Mondhatnám, hogy tenni szeretnék valamit, mint a társadalom egy tagja. Egy ember, embertársamért. Önzetlenül segíteni a rászorulón. Mint fiatal, segíteni hasonló korú társaimnak problémáikban. Mindez igaz lenne.

Azonban úgy érzem, leginkább, mint leendő pedagógus, s mint – egyszer majd – leendő szülő a legnagyobb a felelősségem, és feladatom; hogy minél kevesebb „Kati” legyen világunkban.

Dolgozatom témájaként ezért választottam a „Drogfogyasztás, mint deviancia” témát, s mindezt általános iskolás – 6 - 14 – éves korig tartó életkori viszonylatban szeretném vizsgálni. Lehet, hogy témaválasztásomra az első reakció az, hogy „*ez azért egy kicsit túlzás*”, azonban talán kevésbé tűnik annak, ha belegondolunk, hogy a gyermekek az óvodás kor után ismét egy új közegbe kerülnek, ahol már egészen más kihívások várják őket, mint amit eddig megszoktak. Nagyon rövid idő alatt megtapasztalják, hogy sokkal nagyobbak az elvárások, a követelmények minden területen. Az első félelemmel, izgalommal teli napok hamar elveszítik varázsukat, s kiki a maga személyisége, felkészültsége és egyéb, őt körülvevő és befolyásoló tényezők alapján éli meg a további napokat.

Senkiről sem lehet megmondani gyermekkorában, hogy kábítószerfüggő lesz-e vagy sem. Ebben a korban – csakúgy, mint az óvodai beilleszkedésnél – fokozott szerepet kap a kiegyensúlyozott szülői, családi háttér, a helyes befolyásolás a barátok megválasztására, a türelem, az odafigyelés viselkedésükre, annak változásaira.

Az első figyelmeztető, problémára utaló jeleket csak akkor vehetjük észre, ha a szülő - gyermek kontaktus megfelelően működik. Természetesen azonban, csak ez nem elég az általam felvetett probléma megelőzéséhez. Szükség van emellett az iskola, a környezet, a társadalom szoros együttműködésére, hiszen csak együtt jelenthetik a sikeres prevenciót, azaz a megelőzést. Csak együtt érhetjük el, hogy gyermekeink, még ha ki is próbálják a veszélyes szereket kíváncsiságból a későbbiekben, de ne válhassanak rabjává és főleg áldozatává azoknak.

XIII. összefoglaló

A nyolcvanas évek óta hazánkban robbanásszerűen terjed a kábítószer fogyasztás a fiatalok körében. Napjainkban már veszély fenyegeti az általános iskolásokat is. Ám mára már nem csak a kábítószer fogyasztás tényével kell szembenéznünk ennél a korosztálynál, hanem egy sokkal súlyosabbal is, a terjesztéssel.

A probléma változását jelentette az is, hogy hazánk az illegális droghereskedelem tranzit országából a kilencvenes évekre cél országgá „lépett elő”. Ezzel összefüggésben nőtt a beszerezhető kábítószeresek választék, kialakult a belső piac. A Nyugat-Európában régóta ismert kábítószer probléma szinte minden jellemzője megtalálható ma Magyarországon. A jelenség elterjedtsége és a bűnözéssel összefüggő nagyságrendje azonban még alatta van a legtöbb környező országénak.

Tanulva az ott elkövetett hibákból, nekünk még lehetőségünk van arra, hogy ha meg nem is tudjuk állítani ezt a folyamatot, de legalább mérsékeljük a negatív tendenciákat, és azok következményeit. [32]

Ehhez azonban még nagyon sok a tennivaló, és óriási felelősség hárul a családra, az iskolára, a különböző civil és társadalmi szervezetekre csakúgy, mint a mindenkori kormányra. Nagyon sok és főleg összehangolt döntésre van szükség ahhoz, hogy a drogfogyasztás megelőzésében részt vevők valóban hatékonyan vegyenek részt a harcban saját eszközrendszerükkel.

Sajnos, most még hazánkban kevés olyan adat van a témára vonatkozóan, ami igazán értékelhető, és egyértelműen jelezné a drogfogyasztás terjedését, fogyasztóik jellemzőinek alakulását, a fogyasztási szokások, és a drog kereskedelem változásait. Ezek a kutatási adatok pedig rendkívül sokat jelentenének, hiszen következtetni lehetne bizonyos jelenségekre, várható tendenciákra, amelyek egy sikeres prevenció előfeltételei lennének. [33]

Remélem dolgozatomban sikerült rávilágítanom, hogy milyen súlyos, megoldásra váró probléma a kábítószer fogyasztás terjedésének megakadályozása. Igyekeztem én is felvillantani egy-egy lehetőséget, mely hozzájárulhat ahhoz, hogy gyermekeink ne ismerjék meg a kábítószer bódító világát.

Azonban egyet semmiképp nem szabad elfelejtenünk. Bármi történjék velük, **nem szabad cserbenhagynunk őket!**